Dívka z obrazu 2 - Gott, Karel

```
Emi                                A7
Kolikrát jsem stál tam, před tím krámkem,
       C      Emi
kde mě hřál i mráz.
                                   A7
V myšlenkách jsem kráčel starým zámkem,
      C    Emi
jenom já a čas.

C                            D
Kolikrát, když slunce vlídná zář zlátla,
Hmi                    Emi
ze starého rámu dívčí tvář mě zmátla,
Ami                       D7
dívčí tvář, jak růže ukrytá
          G C G7
v šál okrový.

C                           D
Čekal jsem, že dá mi znamení, zbytečně,
Hmi                   Emi
dívala se na mé trápení netečně,
Ami
přesto jsem ten obraz toužil
D7          G C G   H7
mít v podkroví.

Přišel náhle pán a obraz koupil,
snad jí má teď rád.
Jen já vím, že vůbec neprohloupil
a nemůžu spát.

Nehledám už úsměv neměnný z plátna,
tahle krása bývá u ženy málo platná,
sny, že dívku láska oživí nám pominou-ou-ou.
K obrazům snad můžeš lehce vzplát, je zvláštní,
nemohou ti zpátky lásku dát s tvou vášní,
malíři mi tohle rouhání
D7         G C G G7
jistě prominou.

Kolikrát, když slunce vlídná zář zlátne
pokaždé mě krásná dívčí tvář zmátne,
nemusí mít ani nádherný šál okrový.
Nečekám už tajná znamení, zbytečně,
teď už vím, kde láska pramení skutečně,
teď už vím, že na mé znamení odpoví.
Lá-la-la-la, lá-la-la-la-lá, lá-la-la,
lá-la-la-la, la-la-la-lá, lá-la-la.
Lá-la-la-la, la-la-la-lá, la-la-la-lá.
```